

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010104
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010104.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. novembra 2022, v trestnej veci obžalovaného I.. P. F. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 04.05.2022, sp. zn. 3T/28/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného I.. P. F., nar. XX.XX.XXXX v R., trvalým pobytom R., U. II XXX,

o d s u d z u j e

podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, veta pred čiarkou, ods. 2 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), k), l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 2.000, - (dvetisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), k), l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Vo zvyšných častiach zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný I.. P. F. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. X písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX hod. ako vodič motorového vozidla zn. N. L., ev. č.: DT XXXBB pri vchádzaní z vedľajšej príjazdovej komunikácie objektu firmy S. na cestu X/XX v km XXX,X nedal prednosť v jazde motocyklu zn. P., ev. č.: DT XXXBI, ktoré viedol vodič T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., U. I XXXX, po ceste X/XX v smere od obce F. - U. na mesto S., pričom došlo k ich kolízii, čím porušil dôležitú povinnosť uvedenú v § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, následkom čoho vodičovi motocyklu zn. P., T. Y. spôsobil zlomeninu 4. hrudného stavca, zlomeninu dolného konca

vretennej kosti vľavo s čiastočným vykĺbením zápästia, odlomenie bázy bodcovitého výbežku lakťovej kosti, roztrhnutie väzov dolného kĺbu predlaktia typ U. XB, zlomeninu predkolenia vpravo s posunom úlomkov, otvorenú typ Y.-J. I, roztrhnutie kĺbu medzi kosťou krížovou a bedrovou vľavo, zlomeninu bedrovej kosti vľavo typ crescent fracture, zlomeninu krížovej kosti vpravo typ R. I., roztrhnutie lonovej spony a roztrhnutie časti močového mechúra mimo podbrušnicovú dutinu s dobou liečenia a PN 4-6 mesiacov.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená Sociálna poisťovňa IČO: 30 807 484, so sídlom Bratislava, Záhradnícka 31, 829 02, s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.08.2022, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu ďalším písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 31.10.2022, a to proti výroku o treste.

Poukázal na to, že si uvedomil protiprávnosť svojho konania, avšak vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj prevahu poľahčujúcich okolností, mu bol uložený neprímerane prísny trest, ktorý bol zároveň nezákonný, v rozpore s ust. § 34 Tr. zák. a ust. § 61 Tr. zák.

Argumentoval tým, že v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa od dopravnej nehody uplynulo viac ako 21 mesiacov a ku dňu rozhodnutia druhostupňového súdu uplynie až 27 mesiacov, t.j. čas dlhší ako mu bolo určené trvanie skúšobnej doby podmienene odsúdenia. Počas tohto obdobia nespáchal žiadny priestupok, ani trestný čin, trestnému stíhaniu sa nevyhýbal a uvedomoval si, aké zdravotné ťažkosti spôsobil poškodenému. Pred dopravnou nehodou nebol súdom trestaný a od roku 2013 sa dopustil piatich menej závažných priestupkov na úseku dopravy, pričom každoročne pri výkone svojej práce najazdí viac ako 60.000 km nielen v SR, ale aj v zahraničí.

Okresný súd pochybil pri zisťovaní poľahčujúcich okolností, keď u neho nezohľadnil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t. j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, o čom svedčí i tom, že od roku 2014 do roku 2018 vykonával funkciu poslanca mestského zastupiteľstva. Okrem toho zdôraznil, že vedie firmu s 25-imi zamestnancami. Vzhľadom na tieto okolnosti mu nemal byť uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a v tomto smere nesúhlasil ani s odôvodnením napadnutého rozsudku.

V ďalšom poukázal na miesto dopravnej nehody, ktoré bolo mimoriadne neprehľadné a nebezpečné pre účastníkov cestnej premávky pri vychádzaní z vedľajšej komunikácie, čo taktiež znižuje zavinenie dopravnej nehody z jeho strany. O tejto skutočnosti svedčí zároveň to, že viaceré zúčastnené subjekty iniciovali premiestnenie dopravnej značky „koniec obce“ až za výjazd z priemyselného areálu, a viaceré dotknuté štátne orgány vyjadrili s jej premiestnením súhlas, o čom svedčia aj pripojené jednotlivé listinné dôkazy.

Uloženie trestu zákazu činnosti je v jeho prípade neproporcionálnym trestom, keďže nie je nebezpečným vodičom a nemal by byť ním potrestaný, najmä, ak pri výjazde v čase nehody musel dávať prednosť štyrom iným účastníkom cestnej premávky, naviac, práve vtedy zapadalo slnko, čo taktiež ovplyvnilo jeho rozpoznávaciu schopnosť. Účel trestu podľa § 34 Tr. zák. by v jeho prípade naplnilo aj uloženie primeraného peňažného trestu bez uloženia trestu zákazu činnosti.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok okresného súdu za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnenec poškodeného uviedol, že z povinného zmluvného poistenia predmetného motorového vozidla boli uspokojené nároky poškodeného pokiaľ ide o bolestné a taktiež bola nahradená škoda, ktorá mu bola spôsobená na motocykli a oblečení. Nejde však o konečnú výšku nároku na náhradu škody, ktorú bude poškodený požadovať, pretože znaleckým posudkom už bolo ustálené aj sťaženie jeho spoločenského uplatnenia a trvalé následky na zdraví. Napadnutý rozsudok taktiež považoval za zákonný a správny.

Naproti tomu obhajca obžalovaného sa v plnom rozsahu pridrižoval dôvodov uvedených v písomne podanom odvolaní. Žiadal, aby bol obžalovanému uložený namiesto trestu odňatia slobody primeraný peňažný trest a aby mu trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel ukladaný nebol.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu. E., že žije v spoločnej domácnosti s manželkou a má vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére, ktorá ešte študuje v zahraničí. Je vlastníkom

poľnohospodárskych pozemkov, ale býva v rodinnom dome, ktorého vlastníčkou je jeho dcéra. Má 30 % podiel v DEWEX, s.r.o., ktorého je aj konateľom, jeho čistý mesačný príjem je približne 735,- Eur. Ak má spoločnosť väčšie zisky, tieto sa používajú predovšetkým na odmenu zamestnancov a rozvoj spoločnosti. Zdôraznil, že ľutuje, čo spôsobil, poškodenému sa už v prípravnom konaní ospravedlnil a poprosil o odpustenie. Pokiaľ by mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, v rodinnej sfére by sa s tým dokázal vysporiadať, avšak v práci zabezpečuje aj obchodnú stránku a z tohto dôvodu často jazdí do zahraničia, preto je pre neho vodičské oprávnenie nevyhnutné, inak by sa spoločnosť dostala do veľkých problémov, resp. by sa položila.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k tomuto výroku, čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodné.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru, ako okresný súd, a keďže odvolanie obžalovaného v tomto smere považoval za čiastočne dôvodné, nakoľko mu bol uložený neprimerane prísny trest, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. v celom výroku o treste zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a rozhodol rozsudkom.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery mal krajský súd za to, že okresný súd správne u obžalovaného zistil 3 poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k), l), n) Tr. zák., t.j., že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu v časti, ktorá bola doposiaľ riadne uplatnená a preukázaná, k trestnému činu sa priznal a úprimne ho oľutoval, súčasne napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, taktiež u neho správne nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Obžalovanému však prináležalo aj priznanie ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Keďže poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi v pomere 4 : 0, došlo podľa ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, a preto bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až na 3 roky a 8 mesiacov. Odvolací súd okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zároveň podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, ktoré významne vyznievali v prospech obžalovaného. V neprospech obžalovaného možno hodnotiť dĺžku doby liečenia a práceneschopnosti poškodeného, ktorá nezanedbateľne presahovala dolnú hranicu doby, ktorú možno hodnotiť ako poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas, ako aj závažnosť zranení, ktoré mu spôsobil, v malej miere tiež to, že už bol 5-krát sankcionovaný za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, keďže len v jednom prípade išlo o závažnejší spôsob. Naproti tomu možno výrazne v jeho prospech hodnotiť súhrn vyššie uvedených poľahčujúcich okolností, a to nielen pre ich počet, ale aj pre mieru závažnosti.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Odvolací súd dospel k záveru, prihliadajúc aj na typovú závažnosť trestného činu premietnutú do trestnej sadzby, že na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného nebolo nevyhnutne potrebné pôsobiť uložením najprísnejšieho druhu trestu, a to trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, je nesporné, že sa dopustil uvedeného prečinu v súvislosti s vedením osobného motorového vozidla a vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností mu bolo možné uložiť trest zákazu činnosti od 1 roka do 7 rokov. Uloženie takéhoto druhu trestu, čo aj na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, by však bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval trest kratšieho trvania, aplikujúc aj citované stanovisko trestnoprávneho kolégia

NS SR, zároveň prihliadajúc i na to, že obžalovaný je riadiacim pracovníkom spoločnosti a vodičské oprávnenie potrebuje na výkon svojej pracovnej činnosti, ktorou si dlhodobo zabezpečuje prostriedky na živobytie. Na druhej strane však nemožno opomenúť, že obžalovaný pri vedení motorového vozidla porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, a to závažným spôsobom, pričom išlo o nedanie prednosti jazdy, ktorej porušenie spravidla vedie k vzniku závažných následkov (§ 137 ods. 2 písm. c/ v spojení s § 21 ods. 1, 2 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov), preto bolo žiadúce, aby mu bol uložený aj tento druh trestu. V konečnom dôsledku teda krajský súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v nižšej výmere, a to 8 mesiacov. Súčasne mu uložil aj peňažný trest vo výmere 2.000,- Eur, ako ďalší z alternatívnych druhov trestu, pričom prihliadol na jeho osobné a majetkové pomery, ako sú predtým uvedené. Pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu mu zároveň uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Takto uložené druhy trestov popri sebe, vrátane ich výmery, obsahujú v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, zároveň postačujú na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedajú aj všetkým ďalším zákonným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov.

Výroky o vine a náhrade škody odvolací súd nepreskúmaval, pretože prvý z výrokov už nebol odvolaním napadnuteľný a proti druhému z výrokov uvedený opravný prostriedok nepodalala žiada z oprávnených osôb.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.